

[Thestrup.]

os et sådant tilsyn med denne opsparing, så at sparerne har blot en nogenlunde rimelig sikkerhed for, at deres penge ikke går tabt. Vi har tilsyn med banker og sparekasser, og vi sørger derved for, at de, der sparer op ad denne vej, har sikkerhed for deres opsparede midler. Jeg kan derfor ikke se, at det skulle være urimeligt at etablere kontrol med opsparinger som de her omhandlede. Derfor spørger jeg den højtærede boligminister, om ministeren vil foranledige tilvejebragt større sikkerhed for medlemmer af selvbyggerforeninger o. lign. med hensyn til deres indbetalte midler.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Jeg forstår meget vel, at den af det ærede medlem omtalte sag, der har bragt mange selvbyggere i vanskeligheder, kan give anledning til at stille et spørgsmål som dette. Det er mere end bittert for de mennesker at se, at deres ønske om at få eget hus under tag er blevet vanskeligt at realisere, måske endog for nogle helt udelukket. Derfor er det naturligt at rejse spørgsmålet om, hvorvidt man kan sikre sig, at lignende forhold vil kunne undgås i fremtiden. Det, der i så henseende skulle komme på tale, måtte være at gennemføre kontrolforanstaltninger, der kunne hindre misbrug af andres økonomiske midler på dette område.

Her står vi i boligministeriet på den ene side over for et ofte også fra denne talerstol fremsat krav om at slække på kontrol, at lade folk passe sig selv i størst muligt omfang, når det gælder byggeri, hvis blot de elementære tekniske forskrifter overholdes. På den anden side ser vi nu ikke mindst i pressen en udtalt forundring over, at det, der her er sket, kan lade sig gøre, og det tilføjes: hvor er myndighederne henne?

Det ærede medlem taler om en forening eller en sammenslutning, men så vidt jeg kan se, er der ikke i egentlig forstand tale om en forening af selvbyggere. Sammenslutningen synes at have bestået af det, jeg vil kalde for en selvbestalt bestyrelse, medens menige medlemmer først er indtrådt, efter at sammenslutningen er begyndt at gå i opløsning.

Jeg tør ikke bestride, at initiativtagerne har haft et reelt ønske om at etablere en konsulenttjeneste til gavn for de mange

selvbyggere, men en konsulenttjeneste, som også er begyndt at interessere sig for den økonomiske side af sagen. Ulykkerne er formentlig først begyndt at indtræffe, efter at selvbyggerensammenslutningen kom ind på i større stil at forhandle om køb af arealer, der skulle udstykkes og bebygges af den enkelte selvbygger. Ledelsen har ikke magtet denne opgave, men har tilmed fortsat, skønt det måtte stå helt klart, at der ville blive lidt tab.

Det ville være at føje spot til skade at erindre om, at det ikke har manglet på advarsler; ikke mindst fra borgmesteren i Farum, der offentligt fremhævede en række vanskeligheder ved i en nær fremtid at bebygge netop de omhandlede arealer, der skulle finansieres på den måde, at de enkelte selvbyggere skulle indbetale fra 5.000 til 10.000 kr. som udbetaling på den grund, de skulle erhverve, når først sammenslutningen havde afsluttet endeligt køb med påfølgende udstykning, men uden sikkerhed for, at købet var i orden.

Nu kender vi den videre udvikling i sagen. Man kan henvise til straffebestemmelser for misbrug af andres midler, men de kommer først ind i billedet, når ulykken er sket, og det, det ærede medlem tænker på, er navnlig, om der kunne tænkes tilvejebragt en større sikkerhed netop for at undgå gentagelser, d. v. s. direkte kontrolbestemmelser.

Sådanne findes. Hvis man opretter en forening — hvad man altså ikke har gjort i det foreliggende tilfælde — med det formål at foretage en opsparing for at erhverve eget hus eller selvstændig bolig, så er en sådan forening undergivet tilsyn fra sparekassetilsynet. Jeg har tit foranlediget, at foreninger, der har haft dette sigte og har averteret om deres velsignelsesrige gerning, er blevet stoppet netop ved en henvendelse fra sparekassetilsynet. Men i det foreliggende tilfælde er der til dels tale om selvbyggere, der på anden måde end gennem opsparing, måske ved lån, allerede har tilvejebragt og derefter indbetalt hele kapitalen til sammenslutningen for at erhverve en bestemt grund, og det er altså sket, inden sammenslutningen selv har haft nogen grund, altså præcis det samme, som hvis den enkelte selvbygger havde forhandlet direkte med et udstykningsselskab og til dette